

Državni zbor.

Ministerstvo umira.

Najbrž je že mrtvo, ko pridejo v Vaše roke te vrste. Grof Clary je mislil, da pridobi Čehe, ako jim vzame kos kruha, ki so ga dobili od poprejšnjih vlad, če jim le obeta, da se bo predložil nov jezikovni zakon. A zmotil se je. Čehi zabranjujejo vsako posvetovanje o tako imenovanih državnih potrebščinah s tem, da imajo dolge govore, ki trajajo po več ur. — Pravijo, da sestavi železnični minister Wittek novo vlado. Ta bo domu poslala državne poslance, potem pa s pomočjo znanega § 14. vredila državni proračun in pogodbo z Ogrsko.

Jezikovni zakon.

V seji 16. dec. je predložil dr. Gregorec s tovariši načrt zakona za vredbo jezikovnih razmer v Avstriji. O zadnjih Binkoštih so nemške stranke razglasile svoj jezikovni načrt, vsled kterega se ima vse ponemčiti, kar je v Avstriji še slovanskega. Modri politiki so želeli, naj desnica izdela in objavi nasproti temu levičarskemu programu načrt pravičnega jezikovnega zakona za celo Avstrijo. Čehi bi bili k temu pripravljeni; a ustavljali so se Poljaki, ki ne marajo Rusinom v Galiciji pripoznati jezikovne ravnopravnosti. Tako je stvar zaspala. Ko bi bila desnica vsaj takrat storila svojo dolžnost in sklenila tak zakon, najbrž ne bi imeli v Avstriji takih zmešnjav, kakršne vladajo zdaj. Zato je »krščanska slovanska narodna zveza« sedaj, ko ni navezana na povelje Poljakov, sklenila, da se vložijo dr. Gregorčev jezikovni zakon. Žal, da ga niso podpisali Hrvati iz Dalmacije.

Slovensko uradovanje na Spodnjem Štajerskem.

Mnogo občin je prosilo že večkrat, naj se po cesarskih uradnih uraduje s Slovenci v slovenskem jeziku. Ker se na te prošnje nič ne porajta, je poslanec Žičkar v seji 16. decembra vložil interpelacijo v tem smislu na skupno ministerstvo.

Veljava krajcarjev in polkrajcarjev.

S 1. januarjem 1900 ima prenehati veljava krajcarjev in polkrajcarjev. Tako je 9. decembra t. l. obvestilo trgovinsko ministerstvo vse poštne in brzojavne urade. Nahaja se pa med ljudstvom še mnogo, mnogo tega drobiža. Radi tega je poslanec Žičkar v seji 16. decembra predložil interpelacijo na finančnega ministra, naj obrok za zamenjavo tega drobiža podaljša za daljnih 6 mesecev. Kajti, če se po novem letu ti denarji več ne sprejemljejo, bodo najrevnejše vrste ljudstva najhujše prizadete.

Sprava.

Sobana, v kateri je oni dan zboroval proračunski odsek avstrijske delegacije, je poleg sobane, v kateri zboruje odsek za pogodbo (ali spravo) z Ogrji. Le vrata ločijo sobani drugo od druge. V tem pogodbinem odseku so pa provzročili Čehi velik ropot in nemir, tako, da so v sosednji sobani morali za trenotek prenehati s posvetovanjem. Vpraša torej član delegacije: »Kaj pa imajo tam?« Drugi član odgovori: »Spravo«.

Kako pa delajo Čehi obstrukcijo?

V ponedeljek 18. decembra ob 10. uri predpoldne se začne seja pogodbinnega odseka. Kot govornik je bil na vrsti česki poslanec Kulp. Do poldvanajste ure so se posvetovali, ali bi dali natisniti zapisnik zadnje seje tega odseka. Ob pol 12. uri začne govoriti Kulp, ki je že dan poprej napovedal, da bo govoril 7 ur. Začel je blizu tako-le: »Preden govorim o pogodbi sami, moram vendar omeniti, kaj se je vse godilo v zadnji naši seji.« Med drugim pripoveduje, da se je v tej seji porogljivo smejal Čehom nemški žid Auspic. Hitro pokliče nek poslanec Auspica, da pride Kulpa poslušat. Ko se Auspic vsede zraven Kulpa, ponavlja le-ta: »Auspice se je torej porogljivo smejal Čehom. To pa ni lepo. Kajti

Avspic se ima zahvaliti za svoje veliko bogastvo Čehom, med kterimi ima svoje tovarne. Sicer pa ima Avspic navado, da se večkrat Čehom posmehuje. Že lani 18. oktobra 1898 se je tudi Čehom posmehoval, kakor kaže stenografični zapisnik. Zdaj pokaže Kulp dotični zapisnik. Govoril je Kulp do 1. popol. Nato se seja pretrga. Ob 3. uri se je zopet seja začela. Kulp je govoril do 8. ure zvečer ter pričakoval, da se seja pretrga za eno uro in se potem nadaljuje; kajti pripravljen je bil, govoriti do polnoči. Toda sklenilo se je, da sploh seja za ta večer preneha. Predsednik Bilinski reče ob koncu: »Najbrž se pred prazniki več k seji ne snidemo. Če se torej v tem letu več ne vidimo, želim gospodom vesele božične praznike.«

Ali še je večina — desnica skupaj?

Čehi so s svojo obstrukcijo dosegli, da se zadnji čas oni odsek desničarskih voditeljev, ki je vodil do zdaj vse razprave, več ne shaja. Kajti naravnost se vendar ne odobrava postopanje Čehov, dasiravno so tudi Poljaki in drugi Slovani nasprotni sedajšnji vladi. A ne Poljaki, še manje Slovenci in Hrvati, tudi ne katoliška ljudska stranka niso radi češkega postopanja Čehom sovražni; ne! Vsi razumevajo, da Čehi drugače postopati ne morejo. Vse desničarske stranke spoznajo, da je to počenjanje Čehov zakrivila sedajšnja vlada. V tem smislu so napravili tudi Poljaki 17. decembra nek sklep. Radi tega sklepa se močno jezijo nemški liberalci, ki so se že zanašali na svoje nove zaveznike — Poljake.

Izjava vlade.

14. decembra je naznanil grof Clary v proračunskem odseku, da vlada ni sovražna Čehom. Rekel je, da je bilo treba odpraviti jezikovne naredbe, da se zamorejo pričeti pravna pogajanja. Naj Čehi ne zabranijo, da se državne potrebsčine dovolijo, ker bi to vtegnilo imeti slabe posledice.

V proračunskem odseku je 14. decembra razjasnil poslanec dr. Krek vzroke, radi kterih Slovenci ne moremo biti zadovoljni z vlado.

Moravski izgrede.

V seji 16. decembra je poslanec dr. Žaček poročal o vspehu posvetovanja preiskovalnega odseka za izgrede na Moravskem. Prišel je do sklepa, naj se vsi, ki so bili vsled teh izgredov kaznovani, pomilostijo; a njihove vdove in sirote naj se podpirajo z državnimi sredstvi. Pravosodni minister je obljubil v imenu vlade, da bo rada storila v ta namen, kar ji bo mogoče.

Plače državnih uslužbencev.

Vlada je letos sama na podlagi § 14. odločila, da se naj začasno do novega leta zboljšajo plače državnim uslužbencem. Državni zbor se je s to rečjo pečal že pogostoma, a ker je vselej večina sklenila, take plače, ktere so se dozdevale vladi previsoke, se ni postava potrdila. Tudi zadnje soboto se je isto zgodilo. Najbrž zavrže gospodska zbornica ta državnozbornski sklep in postava pride še enkrat v posvetovanje pred državni zbor.

Mitnina odpravljena.

S 1. januarjem 1901 se ima odpraviti davek, ki se je plačeval na državnih cestah, če si se vozil skozi mitnice. Tako je sklenil soglasno državni zbor 16. decembra. Poročal je o tej zadevi česki poslanec Janda. K besedi se je zglasil tudi koroški poslanec Ghon, ki je hvalo pel vladi, da je tak predlog stavila zbornica. A grozno je Ghona osmešil poročevalec Janda, rekoč: »Poslanec Ghon se je hudo zmotil; svoje hvale ni poslal na pravi naslov. Saj ni sedajšnja vlada tega predlagala. To je predlagal poslanec Götz. Ko smo vladinega zastopnika vprašali v odseku, kaj vlada poreče k našemu načrtu, še odgovora nismo dobili, da ne vemo, bode-li vlada to postavilo predložila v potrjenje cesarju ali ne.« — Tudi pogodba o voznini po železnicah in postava za napravo zemljskih knjig na Predarlškem se je sprejela v isti seji.

Cerkvene zadeve.

Novi oltar sv. Jožefa v Studencih.

Sv. oče Jakob je ljubil sina Jožefa čez vse svoje sinove ter mu je dal napraviti pisano suktnjo. — Ravno tako je tudi sveti Jožef, rednik Jezusov, nebeškemu Očetu najbolj priljubljen izmed vseh svetnikov, zato pa je dobil pisano suktnjo, namreč prekrasen novi oltar v prijazni misijonski cerkvi v Studencih nad Mariborom. Take misli so me obhajale, ko sem ogledoval krasoto in umetnost novega oltarja, ki je bil 26. novembra blagoslovljen. V naši škofiji je res mnogo lepih kamenitih in lesenih oltarjev, pa novi veliki oltar sv. Jožefa je tako veličasten, da sem strmel in se začudil ter osupnjen sam pri sebi dejal: kaj takšnega pa še nisi videl. Prejšnja leta sem se večkrat sprehajal k sv. Jožefu in mislil sem vedno, ta starodavni oltar pač ne sodi več v hišo božjo. Na stari, črvivi, zakajeni pečnici stali so kipi angelov in svetnikov tako zverženi, da me je sililo v smeh, ali pa me je grabila tiha jeza, ker še zbrano moliti nisem mogel.

Sedaj pa se povzdiguje na istem prostoru 9 metrov visoka stavba, kakor da bi jo bile čebelice iz belega voska sezidale.

Kdor še ni videl novega oltarja, naj si ga vendar ogleda in gotovo mi bo pritrtil in osupel vskliknil: »Tako krasnega oltarja še pač nisem videl!«

Tabernakelj se zunaj lesketa v samem zlatu, znotraj pa je okrašen s svilo in zlatim vezilom. Na vsaki strani je umetno izrezljana podoba in sicer poroka sv. Jožefa in sv. družina v delavnici. Vsi kipi angelov in svetnikov so dostojni in živi. Čarobno lepi kip sv. Jožefa z božjim detetom v naročju vzpodbuja zaupanje v vsakterem krščanskem srcu. Delavci imajo v njem najboljši zgled in patrona svojega. Mili kip sv. Ane, tašče sv. Jožefa, vabi k sebi matere, naj bi jej razodevale rane svojega materinega srca in izročevale svoje otročiče v varstvo sv. Jožefa, kakor je sv. Ana izročila njegovi skrbi svojo sveto hčerko Marijo. Nebeško lepi kip svete Terezije vabi device, naj bi po njenem zgledu goreče častile sv. Jožefa in pričakovale vse od njegove mogočne priprošnje. Angeli, ki so nekaj stregli sv. Jožefu, so tako lepo narejeni, da otročiči s prstom kažejo na nje in se spominjajo svojih sv. angelov varuhov.

Ogledovalci oltarja si radovedno šepetajo na uho, kdo li je izvršil to krasno in umetno delo? Načrt je napravil arhitekt gsp. Janez Pascher, mizarsko delo je dovršeno izdelal g. Janez Rossmann, ves oltar je pozlatil in okrasil nedosegljivi mojster g. V. Sirach. — Kipe sv. Ane, sv. Terezije in angelov pa je izrezljal g. Peter Neuböck. Vsi ti mojstri stanujejo v Gracu. Pa tudi domačini so se odlikovali. Kamenito mizo za svečnike in stranske dolbline je napravil spretni kamnosek mariborski, g. Karol Kocijančič, od kterega je tudi lepa marmorna obhajilna miza. Podoba sv. Jožefa je že prej napravil znani kipar Kurnik v Radoljici na Kranjskem. — Svečnike je napravil gsp. Kager v Mariboru. Najbolj ugaja oltar zategadelj, ker ni le vsako posamezno delo umetno, temveč se ujema tudi v svoji skupnosti. To umetniško delo hvali mojstre, ki so si postavili neizbrisljiv spomin, in se priporočajo vsakemu prijatelju umetnosti.

Pohvale in zahvale vredni pa so tudi vsi častilci in častilke sv. Jožefa, ki so to umetno delo podpirali s svojo radodarnostjo. Sv. Jožef bo jim gotovo tu in tam plačnik.

Dopisi.

Iz Marnberga. (Delavsko podporno društvo) je imelo pretečeno nedeljo svoje zborovanje. Dasi je bila zaradi velikega snega slaba pot, vendar je prišlo lepo število delavcev in kmetov k zborovanju od blizu in

od daleč. Iz tega se razvidi navdušenje tukajšnjega delavskega prebivalstva za društveno delovanje in izobrazbo.

Gosp. predsednik Brus otvori zborovanje in predstavi zborovalcem g. J. Rebeka, načelnika celjskega delavskega društva. Gospod Rebek nastopi kot prvi poročevalec in govori o rešitvi socialnega vprašanja. Med mnogimi krasnimi nauki povdarja potrebo izobrazbe delavcev in kmetovalcev. Ko bi ti stanovi imeli več izobrazbe, gotovo bi se zavedali svojih pravic bolj, kakor se je to dosedaj godilo. Dosedaj vlada povsod le tisti, ki ima veliko denarja, posestnik velikih podjetij in tovarn. Delavec pa, ki množi kapital, kmet, ki vzdržuje državo, nimata še dostikrat, potrebnega živeža. Na 50 veleposestnikov pride več poslancev, kakor na tisoče in tisoče ubožnejših kmetov in delavcev. Dokler je delavec tiho dejal, ni nič dosegel; ko se je bolj izobrazil in zahteval večjih pravic, se mu je že nekaj dalo. Dokaz je peta kurija, kjer se je delavcem vsaj nekaj zastopnikov dalo za državni zbor. Pa to je le mala drobtinica. Pri večji izobrazbi bodo delavski stanovi vsi postali prepričani, da jim je treba splošne volilne pravice.

Delavci imajo še vse premalo varstva proti zatiranju in izkoriščanju. Dokler je delavec močen, ga še koj radi imajo, pa za stare dni si naj sam skrbi, ako more. Vsaj je večinoma tedenska in mesečna plača komaj le tolika, da se z veliko silo od dne do dne preživi. Na stran nima kaj djati. Zato pride na stare dni, kakor med staro šaro. Z združenimi močmi se bo doseglo, da se polagoma zboljšajo dosedanje žalostne razmere delavcev in kmetov. Zato mora vsakdo iskati v društvu zaslombe, da se osamljen ne pogubi sebi in drugim v škodo. Društvo pa z velikansko silo napreduje, podučuje, širi omiko in nam pomaga, da se zavedamo svojih pravic. Zato le vrlo z druženimi močmi naprej in zmaga bo naša!

Potem spregovori g. poslovodja Zavžitnega društva Ignac Krek o narodni vzgoji mladine doma in v šoli. Z vso odločnostjo povdarja, da more šola le tam doseči kakih uspehov, kjer se naslanja na dobro vzgojo v domači hiši. V marnberskem okraju pa je vzgoja pri večini doma slovenska, v šoli pa posiloma nemška. Zato mladina zaostaja v napredku, ker se slovenski mladini ne privoščijo poduk v materinščini. Tako šolo obiskavati, pa prazno slamo mlatiti, to je za slovensko mladino enak dobiček. Tako daleč že gre zagrizenost in zatiranje obmejnih Slovencev, da se niti mladini še krščanski nauk ne privoščijo v maternem jeziku. Vsaj se preti, da se bodo na marnberski šoli vsem slovenskim otrokom njih slovenski katekizmi siloma odvzeli.

In vendar smo vsi prepričani, da je kaj takega ne le nespametno, ampak za vzgojo naravnost pogubljivo. Kmetje in delavci se ne bodo mogli tako dolgo po potrebi izobraziti, dokler njih otroci ne bodo imeli vzgoje na isti podlagi milega materne jezika, ki ga je začela učiti njih mati v nežni mladosti!

Nato je bil voljen nov tajnik gosp. Ivan Schauz mesto dosedanjega g. Steinbergerja. Ta se je namreč vrlo potegoval za pravice delavcev mutskih fužin in je bil zaradi tega odpuščen. Gosp. Steinbergerju je društvo v silo pomagalo, on ima zopet službo. Delavsko društvo pa ne bo nehalo se potegovati za koristi in pravice delavcev in kmetov. Kakor do sedaj bode podpiralo bolnike, bo delavcem prišlo v raznih stiskah na pomoč in bo branilo delavce proti oderuštvi in stiskanju delodajalcev. Letos je delavstvo dobilo svojo organizacijo, z novim letom pa bo še z večjo močjo nastopilo in si s krščanskim socializmom zgradilo boljšo bodočnost. Neustrašenost največ velja, bojazljivcev pa figo ima.

Iz Jarenine. (»Südmark«.) Kakor je je znano, se je v nedeljo, dne 3. dec. pri nas ustanovila podružnica prusaške »Südmarke«. Shod je sklical pesniški Fluher.

Vršil se je v gostilni Štefličevi. Prišli so domači Posilinemci, nekaj sosedov in gostov iz Maribora, Cmureka in Spielfelda. Dr. Sueti iz Gradca je tem »Nemcem« razložil namen in pomen »Südmarke«. Predsednik podružnice je postal kovač Eisenhut, zapisnikar polički župan Reininger, denar pa okrog »fehta« znani volilski priganjač (agitator) Al. Gornik. Deželni uradnik dr. Šmid iz Maribora in dr. Krautgasser iz Cmureka sta ginjenega srea pozdravljala novopečene jareninske Nemce, predsednik Eisenhut pa je še imel nazadnje celo nagovor in je zbrane potrjal v novi nemški veri südmarkovski, končal je s »Heil Südmark!« Pri tem zborovanju se je tudi odlikoval pesniški župan Gornik. »Rekel je: »Nemški se moramo učiti, če ne bomo znali nemščine, nas še bodo tudi v bodoče vedno goljufali!« Kdo neki? Nemci seveda! Potemtakem so Nemci, ki prihajajo med nas, sami goljufi. Nemci torej tudi goljufi?! No, Gornik pa jo zna; ta še bo enkrat za poslanca! Mi pa mislimo, da še je vsak rojen Nемеc, ki še ima saj nekoliko vere, stokrat boljši, kakor naši odpadniki, ki niso ne tič ne miš. Slovenci nočejo biti, Nemci pa ne morejo biti. Slovensko ime, slovenski obraz, zraven pa taka nemščina, da človeku hudo postane, če jo sliši govoriti: taki ljudje pa potem pravijo: Jaz sem Nемеc! Kdo se ne smeji? Ko so lani obhajali pesniški Nemci zmago pri Fluherju, je bil zraven tudi pošten Nемеc, katerega je bilo sram nemške družbe, kakoršna je bila zbrana pri Fluherju, kajti pozneje je sam izjavil nekemu Slovincu: »Tje nikdar več ne grem volit; sram me je bilo, ko sem moral biti med ljudmi, ki so hoteli veljati za Nemce, pa še niti niso znali nemški!«

Naši Südmarkovci so se mislili ta dan obnašati, kakor da bi bili kje na Nemškem. Streljati so mislili, potem pa rogoviliti po Jarenini, da bi pokazali svojo nemško oliko. Pa jareninski Slovenci te olike nismo bili željni, zato je naš vrli, mnogozaslужni župan Ign. Zupanič, oskrbel ta dan Südmarkovcem 5 žandarjev in c. kr. komisarja, da bi jih ti učili reda in poštenega obnašanja. Pred ostro sabljico pa imajo tudi Posilinemci »rešpekt«. Sicer jim žandarji prav nič niso bili po godu, pa kaj se hoče. Spoznati so morali, kako nesramno lažejo, ako pišejo v »Tagespost«, da je Jarenina še dandanes nemška in da se je polno »nemških« kmetov udeležilo njihovega zborovanja. Vsa čast in zahvala našemu narodnemu županu, ki je s svojo odločno odredbo pomiril splošno razburjenost tukajšnjega slovenskega ljudstva ter v dejanju pokazal, kako ljubi svoj narod in skrbi za čast in poštenje slovenske Jarenine!

»Südmarka« nam je Slovincem pokazala, kakšne prijatelje imamo v Jarenini. Gostilničar Šteflč je z veseljem dal prostore za zborovanje in pristopil kot ud, ravno tako trgovec Koprivnik in kovač Eisenhut. Dobro! Nobena božja, ne cerkvena zapoved nam jareninskim Slovincem ne veleva, da bi mi morali s svojim težko prisluženim denarjem rediti in podpirati v svoji sredini ljudi, ki nam v verskem oziru ne dajejo spodbude, in ki so v narodnem oziru naši najhujši nasprotniki, kar so pokazali ob času volitev in sedaj. Ti ljudje so največji nevaležneži: naš denar in našo podporo prijazno in z veseljem vsprejemajo, na drugi strani pa se iz nas norčujejo in nas zaničujejo. Bog nas pač ni vstvaril za to, da bi nasprotnikom cerkve in naroda našega pomagali do blagostanja. Trgovec in gostilničar Cvilak je ob času letošnjih volitev neustrašeno volil z nami Slovenci, on je naš mož in tudi zasluži našo podporo. Njega se v bodoče oklepajmo vsi Slovenci! Kdor je proti nam, ni vreden, da bi prejemal denar iz naših rok.

Kaj pa je »Südmark«? To je društvo za Nemce, katerega poglobitni namen je naperjen proti Slovincem. S svojim denarjem hočejo Südmarkovci ob jezikovnih mejah pokupiti slovenska posestva in na nje naseljevati Nemce, hočejo med Slovenci podpirati odpadnike in širiri zaničevanja vredno

nemškutarijo. Slovenec, ki svoj narod taji in zaničuje, se kmalu tudi vere sramuje: tako postane nemškutar, in takih bi rada »Südmark« imela mnogo med Slovenci. Ona bi rada ponemčila naše lepe slovenske kraje, da bi tem prej izginili Slovenci. In k takemu društvu, ki je največji nasprotnik Slovencev v narodnem in gospodarskem oziru, naj bi celo pristopali rojeni Slovenci?! Kolika neumnost!

Če hočejo Nemci sploh koga podpirati, mu kaj pomagati, naj pomagajo pred vsem nemškim kmetom. Na tisoče jih je samo na Štajarskem, ki so pomoči silno potrebni, a so pozabljeni. Tam bodo storili kaj dobrega in si zaslužili hvaležnost ljudij. Toda naši liberalni Nemci svojih lastnih bratov nočejo poznati.

»Südmark« pa je tudi društvo nasprotno sv. veri. Kdo pa ga je ustanovil? Samo liberalni Nemci v Gradcu, katerim je vera deveta briga, kateri bi sami radi, da bi pošteni nemški katoličani postali luterani. Pošteni katoliški Nemci se sami ogibljejo tega liberalnega društva. In kjerkoli se med Slovencev ustanovi kaka podružnica, mislite li, da pristopijo k »Südmarki« najbolj goreči kristjani? Nikjer! »Südmark« združuje povsod le ljudi, ki se ne brigajo mnogo za cerkev; jasna priča tega je podružnica v Jarenini. Če nekateri Jareninčani mislijo, da so prvi jareninski »Südmarkovci«, Eisenhut, Reininger, Gornik in tovariši pravi voditelji k časnim in večni sreči, tedaj pa le za njimi! Samo da da ne bo kje kesanje prepozno.

Sedaj je gotovo vsakemu jasno, kaj je »Südmark«. Morda še od tega kaj »profitira« kasir Al. Gornik. Nedavno je prišel k neki vdovi, da bi tudi ona pristopila k »Südmarki«. Ko ga je vprašala, kaj je »Südmark«, sam ni vedel povedati, zakaj je. In ta človek vabi ubogim ljudem v Jarenini, pa tudi pri Sv. Marjeti in drugod goldinarčke iz žepa, pa še ne vé, za kaj! Pokažite mu vrata, kadar pride!

Jareninski Slovenci imamo, hvala Bogu, poštna društva: bralno društvo, politično društvo, hranilnico in posojilnico in kmetijsko zadrugo, ki lepo skrbe za naš časn blagor, pa nam pomagajo tudi pri doseganju večnega našega cilja, ker so vsa ustanovljena na verski podlagi. Teh se držimo vsi in in oklepajmo se jih v bodoče še trdneje: to bo najboljši odgovor na »Südmarko«! Ostanimo tudi v bodoče, kar smo bili doslej: pošteni katoliški Slovenci!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Vesele božične praznike) želimo vsem prijateljem našega lista! Prosimo jih, naj delajo na to, da se naš list vedno bolj razširja med vrlim slovenskim ljudstvom!

(Naše božično darilo naročnikom.) Naročnikom našega lista prinašamo veselo vest, da bo z novim letom letoletna naročnina na naš list znašala le 4 krone ali 2 gld. Toda ako se dosedanje število naročnikov ne poviša, imelo bo naše tiskovno društvo veliko denarno izgubo. Zato pa, častiti naročniki, ako želite, da ostane naročnina za zmeraj tako majhna, širite naš list in pridobivajte nam novih naročnikov. Mi za Vas, Vi za nas! — Upravništvo »Slov. Gospodarja« uljudno prosi, da p. n. naročniki poravnajo zaostalo naročnino. Da se nikomur list ne ustavi in da se še lahko porablja poslana poštna nakaznica, ki imajo veljavo le do novega leta, prosimo, da se vpošlje denar do novega leta.

(K novemu letu v premislek.) Prijatelj nam piše: Ko so bile odstranjene na Českem jezikovne odredbe, razdelilo se je med češkim ljudstvom brezštevila listkov z besedami: »Pravica je umrla«. In to je bilo dovolj, da se je vzdramil ves češki narod k odločnemu odporu, da pridobi postavno zajamčene narodne pravice. Ta dogodek sem